

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 841. Quinam sind effectus professionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

cognoscatur, ac dein clausula in rescripto desuper obtento exactè observandæ.

Quest. 840. An & qualiter professio dissolvi possit?

1. Resp. Primò vinculum professionis seu obligatio ad tria vota substantialia & manendi in religione ex parte professi est omnino indissolubilis & non secus quam donatio alteri facta invito donatario revocari nequit. Sed neque ex parte religionis, ut pote quæ se obligavit absolute & simpliciter ad professum alendum & regendum; neque etiam mutuo consensu religionis & religiosi dissolvi potest. Suar. tom. 3. de relig. L. 6. c. 14. n. 2 & 3. Less. L. 2. c. 41. du. 8. n. 7. Castrop. l. c. p. 8. n. 1. Pirh. h. t. n. 143. Arg. c. 6. h. t. & juxta quod patet ex usu & traditione omnium Ecclesiarum. Idemque est de votis biennii in societate, quatenus etiam emittentes ea obligantur perpetuo societati, & hæc illos ad alendum & retinendum, dum justa causa dimittendi eos non supervenit. Castrop. l. c. Potest nihilominus papa legitimam dispensationem solvere vinculum professionis, ita ut professus desinat esse religiosus, & votis solenibus obstrictus Suar. l. c. tr. 3. l. 6. c. 16. § 17. n. 5. Sanch. de matr. l. 8. d. 8. n. 7. Pirh. n. 144. cum communi contra D. Thom. 2. 2. q. 88. a. 11. Et in hoc sæpius dispensasse pontifices, videre est apud Baron. ad annum Christi 1041. & Suar. lit. c. 17. n. 6. ex ea etiam ratione, quod papa, ut habet communis DD. dispensare potest in votis simplicibus, adeoque & votis solennibus, quippe quorum solennitas non nisi constitutione Ecclesiæ inducta c. unic. de votis in 6. tradita eidem à Christo in Petro universalissima potestate solvendi, ac proinde quidquid ex natura sua insolubile non est per publicam potestatem, vel à Christo solvi prohibitum, quale quid non est professio. His non obstante ratione S. Thomæ, dum dicit, solennitatem voti consistere in quadam consecratione & benedictione, vicujus, quod consecratum est, converti amplius nequeat in usus profanos. Siquidem id verum est, manente consecratione, hæc autem autoritate Ecclesiæ tolli potest & reddi res non amplius consecrata, ut patet in calice contracto, qui destructâ formâ, manente ejus materia, fit non consecratus. Adde, quod status religiosus consistat in aliqua consecratione indistincta ab ipsâ obligatione votorum, quæ tollitur per dispensationem.

2. Resp. Secundo: vinculum professionis non solvitur per promotionem professi ad Episcopatum, sed manet omnibus votis religionis obstrictus, ita cum D. Tho. 2. 2. q. 185. a. 8. Less. L. 2. c. 40. n. 113. Sanch. L. 6. mor. c. 6. n. 2. Pirh. h. t. n. 145. & alii communiter. non enim status religiosus, quo ad substantiam pugnat cum statu Episcopali, nec eum dedecet, & quidem de voto castitatis patet. Votum etiam obedientiæ in substantia manet, quin & in effectu, non quidem erga superiorem regularem, sed erga summum pontificem, tanquam supremum omnium ordinum religiosorum Generalem, cui speciali voto obedientiæ præter obedientiam generalem ab omnibus fidelibus ei debitam tenetur obedire, neque à voto paupertatis eximitur quatenus non sit dominus bonorum seu reddituum ecclesiasticorum, sed solum administrator; neque acquirit jus succedendi in bonis patrimonialibus, ultra quod habebat existens in religione, ita tamen, ut quæ acquirit, non jam religioni, sed Ecclesiæ suæ Episcopali acquirat juxta c. unic. caus. 18. q. 1. Quin &, si assumptus ex ordine mendicantium, licet jus illud successione aliquo modo extinctum R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

reviviscit per illam assumptionem in commodum Ecclesiæ Episcopalis, cui acquiritur dominium rerum sic obtentorum, ipse verò administrationem earum habeat. ita Azor. p. 1. L. 12. c. 7. q. 2. & 3. Less. Sanch. Pirh. LL. cit. de cætero et regulis ordinis non sit obstrictus sub culpa vel pœna, ex honestate tamen & decencia quadam morali tenetur ad eas servandas in iis, quæ Episcopalem dignitatem non dedecent. Azor l. c. n. 4. Sanch. l. c. n. 16. Pirh. l. c. ubi etiam cum Sanch. l. c. n. 36. quod hæc multò magis locum habeant in professo assumpto ad ecclesiam parochialem, intellige, & non subjectam religioni & quidem etiam obstrictus sit regulis sui ordinis, quæ cum pastoralis munere & functionibus consistere possunt sub pœna & culpa.

3. Resp. Tertiò: professus contra professionem valide à se emissam nullo unquam tempore aut modo præscribere potest. ita ut, quantocumque tempore post eam emissam, v. g. in gravi infirmitate, maneat in sæculo, & nunquam se ad monasterium receperit, bonaque sua retinuerit, ejus tamen vinculo se eximere nequeat, pro ut habetur in c. sicut nobis 17. h. t. ex ea etiam ratione, quod nulla temporis diurnitas excuset in malefactis, sed potius culpam auget ob perseverantiam in malo juxta auth. nulli iudicium s. i. vers. neque vero, collat. 9. § L. 67. §. infans. ff. de furtis. & semper fuerit in mala fide, ut gl. in cit. c. & abb. n. 3.

Quest. 841. Quinam sint effectus professionis?

1. Resp. Sunt fere sequentes. Primò quòd actuali professione tollatur & extingvatur omne votum simplex antecedenter à proficiente emissum. Sanch. l. 5. mor. c. 5. n. 36. Castrop. tr. 6. d. 2. p. 8. n. 4. Pirh. h. t. n. 139. cum communi. juxta textum clarum c. scriptura. de voto. ubi in specie de voto visitandi sepulchrum domini, limina Apostolorum, ingrediendi religionem, ex ea etiam ratione, quod vinculum simplex & minus, quale est votum simplex, per majus & fortius, quale est votum solenne professionis, dissolvatur, ut patet in venditione simplice, cujus obligatio tollitur per venditionem posteriorem secutâ traditione. in sponsalibus de futuro, quæ solvuntur per sponsalia de præsentem seu matrimonium cum alia. uti &, quod professione assumatur status virtute sua continens & excedens quæcunque alia obsequia, temporalia & particularia, quæ ab homine Deo exhiberi possunt; cum prostens se totum cum omnibus rebus & juribus suis perpetuo consecrat & tradat Deo, eique omnium ex quacunque promissione debitorum perfectam abundantemque præstet solutionem & satisfactionem, censent nihilominus Felin. in c. pervenit de jure n. 2. Angel. v. votum 4. n. 2. Sanch. & apud Wiestn. h. t. n. 108. principem, qui in terræ sanctæ subsidium se cum exercitu valido profecturum vovisset, per professionem non solvi voto, & illius in hanc commutationem ei non permissam, eò quòd opus hoc professione melius videatur, sic etiam professi one non extingvuntur vota quib' intuitu honoris & cultus divini promissum est aliquid Ecclesiæ hospitali, vel etiam privato homini, postquam ab Ecclesiæ prælato aut hospitalis administratore aliove accepta sunt, nisi promissarius talis juri per tale votum acquisito renunciarit. Sylv. v. votum 4. q. 7. dist. 5. Sanch. L. 5. mor. c. 5. n. 40. Pirh. ad lit. de voto n. 26. & 28. Wiestn. h. t. n. 107. eò quòd professionem, quæ juri alteri quæsito derogat, Deus non acceptet. 2. Ampliatur è contra hic effectus primò, ut quoq; per professionem, factam in religione laxiore extingvatur votum ingrediendi religionem, regidiorum

H h h h 2

utpote sim-

simplex *c. 5. h. t. ir 6.* His non obstante, quod votum ingrediendi religionem laxiorem, & professio in ea non sit contraria voto ingrediendi strictiorem, adeoque per hoc non extinguatur, cum professus in religione laxiore, semper possit transire ad strictiorem. nam licet votum illud ingrediendi laxiorem & professio in ea non repugnet libertati profitendi in rigidiore, repugnat tamen voto seu obligationi profitendi in alia religione; cum professio in qualibet religione contineat obligationem perpetuam manendi in illa, ac proinde, cum votum hoc & obligatio profitendi in religione laxiore sit simplex, ei derogatur per posterius votum solenne professionis in ordine laxiore, adeoque non tenetur talis professus transire ad ordinem strictiorem. Pirh. *n. 140. infine.* cum Sanch. *h. e. n. 16.* additur tamen *cit. c. 5. h. t. in 6.* quod licet professus in hoc casu religionem laxiorem licite in ea permaneat, ob votum tamen prius non impletum eidem imponenda poenitentia unde eum peccare, quia minus prestat, quam promiserat, arguit Pirh. *l. c.* citatis pro hoc D. Thom. *2. 2. q. 189. a. 8. ad 3.* Sanch. *l. 4. mor. c. 16. num. 16.* Laym. *l. 4. tr. 5. c. 6.* non secus, ac, qui licet post contracta sponsalia de futuro valde contrahit sponsalia de presente cum alia, peccat tamen irrogando injuriam priori sponsa. quod tamen peccatum credo evitabit, si professus fuerit in religione laxiore; quia hanc ex post tum viribus corporis, tum saluti animae magis convenientem agnovit. De cetero qui vovit ingredi religionem rigidiorem, non satisfacit profitendo in religione laxiore, quae penitus collapsa est quod ad substantialia, nisi spes sit proxima reformationis; secus tamen, si adhuc serventur substantialia, etsi non ita strictè, prout regula exigit Pirh. *n. 140.* Sanch. *l. c. num. 13.* neque etiam, si ingrediatur religionem militarem, in qua in communi non vivitur, ut Idem cum eodem *l. c. n. 11. & 12.* videtur tamen satisfacere, qui certam religionem ingredi vovit, ingrediendo aliam aequè strictam eò quod probabiliter licitum sit propria auctoritate votum in evidenter aequale commutare, ut Pirh. *l. c.* Sanch. *l. c. num. 26.*

3. Secundo ampliatur, ita, ut etiam se extendat ad solvenda juramenta, sub quibus aliquid Deo promissum, & vota juramento firmata; tum quia juramentum sequitur naturam & conditiones actus, cui adjicitur. Wiestn. *n. 107.* Tertiò, ut extendatur ad vota non incompatibiliter cum statu religioso, v. g. recitationis rosarii; quia vis illa professionis solvendi vota alia simplicia non fundatur in temporalis & particularis obsequii erga Deum incompatibilitate cum statu religioso, sed in hujus excellentia & perfectione, & quod homo propositum suum non mutet, qui pro salute animae suae aliquid melius Deoque gratius assumit. *cit. c. scripturae h. t.* Gonz. *ibid. n. 1. & 4. infine.* Sanch. *l. c. n. 48.* Wiestn. *h. t. n. 109.* Quarto ut extendatur ad vota etiam edita in novitatu, quin & ad edita post ipsam professionem factam, vel dum post eam transit ad religionem aliam, ita ut hac nova illa professione extinguantur; cum secunda illa professio vota temporalia & particularia ante edita eminenter includat Sanch. *n. 39. & 40.* Suar. *10. 3. de relig. l. 6. c. 14. num. 5.* aliique apud Barbof. *in cit. c. scripturae num. 2.* An verò hac vis dissolvendi reliqua vota simplicia extendat se quoque ad incorporationem in societate Jesu per vota biennii, meritò dubitatur, cum rationes, quae adducuntur pro professione solenni ad concedendam ei prerogativam illam extinguendi antecedentia vota, procedere quoque videntur in hac incorporatione siquidem

hæc vota emittens verus evadit religiosus, & ex parte sua moritur mundo, vivit Deo, cui se suaque omnia consecravit, & in perpetuum obsequium tradidit, id eo quodlibet particulare & temporale obsequium, quod homo Deo prestare potest, eminenter & ipsa continent. est etiam hæc traditio perpetua, causâ dissolutionis non subsistente, esto causâ justâ positâ dissolvi possit, sicut dissolvi potest facta per professionem traditio per Papam, causâ legitimâ intercedente. Nihilominus, cum traditio illa ex parte religionis non sit absolute perpetua, sed adstrictis illis votis ex justa causa ab ipsa religione dimitti possit, obligationem antecedentium votorum (præterquam religionis certæ ingrediendæ ut Wiestn. *h. t. n. 112.*) non extingui, sed suspendi, ita ut, quamdiu in societate manet, cesset, dimissum verò ad ea denuo urgeat, docent Sanch. *l. 5. sum. c. 5. n. 54.* Suar. *tom. 3. de relig. l. 6. c. 14. & tom. 4. tr. 10. l. 3. c. 4. n. 25.* Laym. *l. 4. tr. 4. infine.* Castrop. *l. c. p. 8. n. 7.* qui tamen fundat se in eo, quod professio vis illa extinctiva aliorum votorum non proveniat ex jure divino naturali vel positivo, ut indicat D. Thom. *2. 2. q. 88. a. 12. ad 1. & sentiunt palud. dist. 58. q. 4. a. 1. n. 13. concl. 6.* Sanch. *l. c. n. 35.* Laym. *l. c. tr. 5. 10. n. 15.* censet enim hos AA. qui tenent antecedentia vota omnino tolli per professionem ex ipso jure naturali tanquam solutione abundantiore, consequenter asserere, debere per dicta vota biennii penitus extingui alia vota) sed ex jure ecclesiastico consuetudine inducto, ac proinde, cum nulla consuetudine inductum, ut vota antecedentia extinguantur penitus per vota illa biennii; sed potius ab initio societatis servatum contrarium, ut constat ex *congregat. 1. can. 42.* pergant illa denuo obligare dimissum à societate. ita ferè Castrop. unde etiam *num. 6.* consequenter docet, quod si profitens contradicat commutationi illi votorum antecedentium (intellige compatibilium cum statu religioso & professione) inductæ jure Ecclesiastico seu humano, non extingui illorum obligationem per professionem, eò quod extinctio illa impediatur tunc voluntate profitentis; cum credendum non sit, Pontificem invito & renitenti velle id beneficium extinctionis concedere. pro quo citat Sanch. *ubi ante num. 37.* Suar. *l. c. Lessl. 2. c. 40. du. 16. n. 106. & c. 41. du. 8. n. 72.* cujus contrarium sit, si vis illa extinctiva esset ex jure divino (quod ipsum nullo scripturæ textu aut Ecclesiæ traditione probari possit) utpote cui voluntas profitentis contravenire potest.

3. Alter professionis effectus est, quod etsi non quò ad culpam; cum sacramentum non sit, quò ad poenam tamen tollat omnia peccata, si in statu gratiæ emittatur. unde quò ad hanc poenæ remissionem passim à SS. Patribus alter baptismus nuncupatur. ita D. Thom. *2. 2. q. 189. a. 3. ad 3.* Suar. *l. c. l. 6. c. 13. n. 4. Lessl. l. c. Sanch. l. c. n. 2. Laym. l. 4. tr. 5. c. 10. n. 1. Azor. p. 1. l. 12. c. 5. q. 11.* Castrop. *cit. p. 8. n. 3. Pelliz. tom. 1. tr. 3. c. 4. num. 22.* Mirand. *tom. 1. q. 25. a. 8.* quorum etiam plures ajunt, hac via hanc remissionem obtineri securius, & perfectius quam per indulgentias, utpote quæ causam concedendi in Pontifice, aliasque conditiones ex parte obtinentis requirunt, etsi indulgentiæ plenariæ extensivè sint efficaciores, cum extendant se ad poenam omnium peccatorum abolendam, dum professio non videtur esse perfecta & condigna satisfactio, quando reatus poenæ ortus ex enormibus & valde multiplicatis peccatis, præcipuè, si oblato illa sui per professionem esset tepida, vel segniore animi affectu & intentione infecta, ut docent Castrop. *cit. num. 3.* Wiestn. *h. t.*

114. unde & in plurium religionum privilegiis profitentibus plenaria indulgentia concessa, quae certe necessaria non esset, si omnes indiscriminatim virtute professionis omnium peccatorum consequerentur remissionem. Extenditurque haec professionis praerogativa ad vota simplicia post novitium biennium in societate Jesu. Laym. l. c. n. 2. Castrop. cit. n. 3. Wiestn. b. t. n. 115. Extendi quoque hanc virtutem professionis ad ejusdem renovationem, eo quod haec quod ad voluntatem, quam Deus specialiter respicit, sit nova traditio sui ex majore saepe affectu & amore in Deum procedens, & si facilius praestetur, probabiliter tenent Laym. l. c. n. 2. Sa. v. religion. 17. Castrop. l. c. cum ea tamen moderatione, ut peccata non sint nimis gravia, nec renovatio remissa, sed fervens contra Sanch. l. c. c. 4. n. 5. de cetero inesse hanc virtutem professioni ex praestantia ipsius hujus operis, qua per modum iustae solutionis & condignae satisfactionis ex meritis Christi hanc remissionem obtineat, probabilius docent Sa. Laym. Castrop. LL. c.

3. Tertius effectus est, quod non tantum dirimat sponsalia de futuro impediaturque matrimonium contrahendum, sed & matrimonii contracti, rati, necdum consummati vinculum solvat. c. verum. c. ex publico. c. ex parte. de conversis. conjugat. quin etiam vim habet, inducendi divortium, & conjugem, qui consorte suo consentiente, vel lapsio in adulterium professus est, liberet ab obligatione cohabitandi, & thori conjugalis jure privat alterum conjugem, de quo plura ex professio tit. seq. minor tamen in hoc est vis votorum simplicium editorum in societate Jesu post biennium novitatus, utpote quae etsi juxta constitutionem Gregor. XIII. ascendente matrimonium contrahendum impediatur, contractum tamen, etsi ratum tantum, non dirimunt, Wiestn. num. 105.

4. Quartus effectus est exemptio filii familias professi à patria potestate; eo quod eo ipso, quo proficetur, transeat in potestatem religionis, ab ea alendus, & gubernandus non secus ac filius à patre, ita cum gl. communiter recepta in L. si ex causa. §. papinian. ff. de minor. Navar. in comment. de regul. Sanch. l. 5. mor. c. 5. n. 29. Covar. in c. quia nos. de testam. n. 5. Laym. l. 4. v. 5. c. 10. n. 5. Castrop. cit. p. 8. n. 2. Pirh. h. t. n. 41. quid tamen intelligendum, id ipsum notant quod ad professo odiosa, & non quod ad ei favorabilia; cum, quod ob gratiam alicujus conceditur, non sit in ejus dispendium retorquendum. c. 16. de reg. jur. in 6. Extenditur hic effectus ad incorporationem factam societati per vota biennii Sanch. Castrop. LL. cit. cum hoc tamen discrimine ut talis à societate dimissus redeat sub patriam potestatem; quia dum solutus votis, non amplius maneat religiosus, cessat causa, ob quam subtractus erat potestati. Sanch. cit. c. 5. num. 31. Laym. Castrop. LL. cit. uti Idem dicendum, ut iidem, de ejectis è religione professis, si veri religiosi non maneat, secus si tales permaneant, etsi per accidens ut indigni ejus gubernatione actuali destituantur.

5. Quintus effectus est, quod professione amittatur nobilitas ex ducatu, comitatu, praefectura aliove munere militari vel politico, aut administratione honorifica proveniens; eo quod tales dignitates & administrationes à religiosis, utpote per professionem, mundo mortuis, retineri nequeant, Sanch. aliiq; AA. mox citandi, nequaquam verò nobilitas ex natalibus per participationem transfusa à majoribus illustribus sanguinis proveniens; cum sit jus quoddam naturale & incommutabile juxta L. jus assignationis ff. de pactis,

tollitur professione seu ad illam se non extendit haec mors civilis. Bald. in c. 49. de elect. Tiraq. de nobilit. c. 26. an. 3. Sanch. l. 7. mor. c. 13. n. 13. Pirh. h. t. n. 142. Wiestn. n. 101. adde, quod in quibusdam religionibus requiratur nobilitas haec, ut profiteri possint.

6. Sextus effectus est sublatio irregularitatis provenientis ex defectu natalium in ordine ad sacros ordines suscipiendos, ut habetur c. 1. de filiis presbyt. Circa quod notandum primò comprehendi hic irregularitatem ex quibuscunq; natalibus ortam, adeoque tam filios spurios, facilegros, incestuosos, adulteros, quam naturales professos ad ordines promoveri posse Sanch. cit. c. 5. n. 4. Less. Castrop. LL. cit. Laym. l. c. c. 10. n. 4. Sed & in susceptis ordinibus citra dispensationem ministrare posse; cum facultas haec ministrandi minor sit quam suscipiendi ordinis, & in hac inclusa censetur. Sanch. l. c. n. 10. Laym. Castrop. LL. cit. contra Sayr. tom. 1. Thesaur. Caj. l. 6. c. 11. n. 3. Non tamen extendere se hoc privilegium ad obtinendas ab ipsis praeturas, habet textus ipse. cit. c. 1. idque intelligendum de praeturis, tam intra quam extra religionem. ut Suar. Sanch. Castrop. Item spectato juris rigore, consuetudine & communi DD. interpretatione accipiendum de praeturis faminarum ita, ut nulla illegitima eligi possit in Abbatissam aut priorissam, neq; perpetuam, neq; temporalem (quippe cum perpetuitas & temporalitas non varient jurisdictionem, haec distinctio sine fundamento asseritur ut Castrop. l. c. n. 12.) docent cum Gl. in c. indemnitalibus de elect. in 6. & ibidem. Jo. And. Anchar. Archid. Nav. tom. 2. de regul. n. 69. Paril. de resign. l. 3. q. 12. n. 11. Sayr. l. c. Suar. tom. 4. de relig. v. 8. l. 2. c. 6. n. 14. Sanch. l. 5. sum. c. 5. n. 19. Castrop. l. c. & c. contra Rodriq. 10. l. 99. regul. q. 13. a. 12. ex ea ratione, quod cit. c. 1. nomine praeturae contineatur munus Abbatissae, etsi id propriissime praetura non sit, ut DD. communiter in cit. c. indemnitalibus. & licet cit. c. 1. nomen filii expressum, videaturque loqui de capacibus suscipiendi sacros ordines, quia tamen est dispositio statuti religioso favorabilis, sceminas comprehendit ea parte, qua capaces sunt; unde & monialibus cit. c. 1. nullum speciale privilegium conceditur; cum ordinum sint incapaces. Quae tamen dicta de illegitima locum non habent juxta probabiliorem, quam tenent Suar. l. c. n. 16. Sanch. l. c. n. 22. Castrop. l. c. n. 13. contra alios plures citatos à Sanch. in scemina corrupta, quò minus ea eligi possit in Abbatissam; cum qualitas virginitatis ad hoc non sit necessaria. His non obstante, quòd velum consecrationis solis virginibus, & non viduis aut notorie corruptis (secus est de iis, quae secreto virginitatem amiserunt, quae se prodere non tenentur) concedatur. aliud enim est de velo communiter monialibus tradi solito. Porro professos illegitimos non arceri à beneficiis simplicibus, ut vult Suar. tom. 5. de censuris d. 150. l. 5. n. 12. ex eo, quòd cit. c. 1. iis concedatur susceptio ordinum, defendunt Nav. l. 1. cunsl. lit. de presbyt. cons. 3. Less. l. 2. c. 4. r. dub. 8. in fine. Sanch. cit. c. 5. n. 16. sed solum à beneficiis manualibus curam animarum habentibus, quam sententiam tanquam communem etsi in praxi sequendam fateatur Castrop. l. c. n. 9. addit tamen, credere se, spectato rigore juris, neq; à beneficiis curatis, modò praeturae non sint, eos arceri. Notandum secundo, votis biennii in societate Jesu tolli hanc irregularitatem aequè ac professione; quia his votis verè religiosi fiunt, quòd solum postulat textus c. 1. Sanch. cit. c. 5. n. 13. Laym. cit. c. 10. n. 4. Castrop. cit. p. 8. n. 11. & ita quidem, ut, si religiosus à societate

tate dimittatur, non reincident in illam irregularitatem; quia nullibi hæc reincidentia cavetur, & irregularitas non nisi in casibus in jure expressis incurritur. Sanch. Castrop. LL. *cu.* De cætero non tollitur hæc irregularitas per ingressum in novitium; cum enim tollatur absolute absque reincidentia in eam, expediebat, eam tolli ob causam de se perpetuam, qualis est professio (intellige, sive fiat in religione monachorum sive canonicorum regularium) unde dicitur *in cu.* c. 1. si monachi fiant, aut in congregatione canonica regulariter vivant) & dicta vota de se perpetua. Suar. *tom. 2. de cens. d. 50. f. 5. a. num. 12.* Azor. *p. 1. l. 12. c. 5. q. 12.* Castrop. *l. c. num. 10.* Notandum quartò: non extendi hunc effectum ad tollendas irregularitates alias ortas aliunde, cum id sine fundamento asseratur ab aliquibus, dum textus cit. aliæque jura non nisi dictæ irregularitatis meminerint. Sanch. *de matrim. l. 7. de 86. num. 4. & l. 5. sum. c. 5. num. 9.* Less. *l. 2. c. 41. du. 8. num. 73.* Castrop. *ir. 16. du. 2. p. 8. num. 8.* Laym. *l. 4. ir. 5. c. 10.* qui tamen addit, solere professionem movere ad faciùs impetrandam dispensationem super aliis irregularitatibus.

7. Septimus effectus est purgatio maculæ ortaque ex hac inhabilitas ad actus aliquos temporales v. g. ad ferendum testimonium in judicio, ratione delicti commissi v. g. perjurii, dati falsi testimonii; non enim præsumi potest, similia delicta commissurum, qui jam oblequio divino totum se per professionem mancipavit ita Arg. *novel. 5. in princ.* ubi dicitur: monachalis vita sic est honesta &c. ut omnem humanam maculam detergat. Gl. communiter recepta in *c. deputati de judicis in fine.* Felin. *ibidem Pelliz. tom. 1. ir. 3. c. 4. num. 40.* Rebuff. *prax. benef. tit. de dispens. super defect. natal. num. 72.* Sanch. *cit. c. 5. num. 27.* Laym. *cit. c. 10. num. 5.* quos citat & sequitur Castrop. *l. c. n. 14.* idem cum Sanch. *n. 28.* dicens de incorporatione per vota biennii in societate Jesu.

8. Octavus est, ut debeat notam ingratitudinis à filio aliàs commissæ, ob quam exhereditariæ & legitimæ privari poterat. *c. fin. 19. q. 3.* Covar. *in c. Raynuitus, de testament. num. 28.* Molin. *de 7. & 7. tom. 1. d. 176. in fine.* Sanch. *cit. c. 5. num. 33.* Laym. *cit. c. 10. num. 6.* Castrop. *l. c. num. 15.* idipsum cum Laym. & Sanch. extendens ad vota biennii in societate & id quidem, ut Reiffenst. *b. t. num. 193.* ut propterea exhereditariæ nequeat, & exhereditatio ante facta ac testamento inserta non subsistat, modo professio ante mortem parentis emittatur. Nihilominus tamen filium illegitimum professum etiam citra istiusmodi commissam ingratitudinem succedere non posse in bonis paternis: quia nullibi talis legitimatio non in ordine ad hunc finem ex professione provenire legitur, contra plures relatos à Sanch. *l. c. num. 25.* cum eodem & Suar. *l. c. 8. 5. num. 16.* Covar. *4. decret. 2. p. c. 8. 5. 7. num. 4.* astruit Castrop. *l. c. num. 9.* non obstante, quòd olim legitimabantur oblato curiæ principis juxta *auth. quibus mod. natur. efflc. sui 5. si quis collat. 7.* quia talem successionem præstabat dicta oblatio; reddendo talem absolute legitimum, quòd non præstat professio; ut AA. cit.

Quest. 842. Cui acquirat religiosus professus?

1. Resp. Primò: religiosus non sibi, sed suæ religioni acquirit; an verò toti religioni,

an conventui, in quo professionem emisit, spectandam esse religionis consuetudinem, quæ pro qualitate bonorum in eadem religione diversa esse soleat, cum Sanch. *l. 7. sum. c. 32. num. 53.* astruit Castrop. *ir. 16. d. 3. p. 19. num. 1.* sic etiam religiosum penitentia agendæ causâ in alienæ aut etiam ejusdem religionis alieno monasterio reclusum, non eidem religioni aut monasterio, sed suo proprio acquirere; eò quòd sola professio facta in loco, & non reclusio acquisitionem religioni concedat, contra Rodriq. *tom. 3. 99. regular. q. 5. a. 5.* defendit Castrop. *num. 2.* sub hac tamen limitatione nisi fortè reclusus in ista alia religione professionem ederet, aut bona, quæ acquireret, necessaria essent ad sui sustentationem, propria religione aut monasterio nihil pro ea suppeditante.

2. Resp. Secundò religiosus professus ad Episcopatum assumptus, non suæ religioni, sed Ecclesiæ suæ Episcopali acquirit, juxta *c. unic. 18. q. 1.* loquens generaliter, adeoque intelligendum, ut Sanch. *l. c. num. 36.* citatis aliis. Suar. *tom. 4. de relig. ir. 8. l. 3. c. 16. num. 12.* Castrop. *l. c. num. 13.* non tantum de acquisitis titulo Ecclesiæ suæ, sed & de acquisitis successione, donatione, legato, arte & industriâ propriâ, extenditurque hoc ipsum primò ad Episcopatum assumptum ex ordine minorum etsi *cit. c. unic.* loquatur de assumpto ex ordine sancti Benedicti; cum in omnibus sit eadem ratio, nempe exemptio ab obedientia religionis, Molin. *de 7. & 7. d. 140. in princ.* Azor. *tom. 1. l. 12. c. 10. q. 6.* Sanch. *l. 7. sum. c. 32. num. 6.* Castrop. *l. c.* Secundò ad Episcopum electum confirmatum, etsi non consecratus, nec possessionem nactus; cum vi confirmationis à sua religione exemptus, Ecclesiæ suæ exercendo munera jurisdictionis Episcopalis deservire queat, adeoque æquum, ut eidem acquirat. Rodriq. *l. c. q. 69. a. 4.* Sanch. *l. c. c. 32. num. 67.* Castrop. *l. c. num. 14.* Tertio ad Episcopum, cui non in titulum, sed in commendam Ecclesia conceditur, qui utpote durante commendatione exemptus à religionis suæ jurisdictione, acquirit Ecclesiæ commendatæ. Sanch. *l. c. num. 69.* Castrop. *l. c.* Quarto ad Episcopum titularum, esto, is Ecclesiæ suæ non deserviat; eum deserviat tamen Ecclesiæ universali & pontifici à sua religione plenè exemptus, ac proinde ei acquirat, ut Azor. *l. c. q. 7.* Sanch. *l. c. num. 68.* Castrop. *l. c.* qui tamen addit alios satis probabiliter asserere, eum acquirere religioni suæ, cujus ratio videtur, quòd actu suæ Ecclesiæ non deserviat. Porro quæ dicta sunt de assumpto ad Episcopatum, etiam procedunt de promotu ad Cardinalatum ob eandem rationem ut cum Sanch. *l. c. num. 70.* Castrop. *l. c. in fine.*

3. Resp. Tertio: quòd professus ad beneficium promotus pleno jure, monasterio subiectum, præcipuè in temporalibus, acquirit ei omnia, quæ obveniunt illi successione, donatione, legato eò quòd tunc sit beneficium manuale ad nutum prælati aufferibile ab eo, adeoque beneficiarius quòd ad omnia sit subiectus prælato, non secus ac degentes in claustris; ea verò quæ ratione & intuitu talis beneficii aut labore & industria sua acquirit, cedant Ecclesiæ, in qua est beneficium Arg. *element. unic. de suppl. negl. prælat.* ubi prælati regularibus interdicitur bona talium beneficiorum manualium suis mensis applicare, & vacantia aliquo modo occupare, & pensiones imponere, quæ satis indicant, fructus eorum non cedere monaste-